

RUDOLFO ANAYA

KUTSA BENİ, ULTIMA

♥
CAN

ROMAN

İNGİLİZCE ASLINDAN ÇEVİREN
AYŞE YÜKSEL

Rudolfo Anaya
KUTSA BENİ,
ULTIMA

Can Yayınları: 1624
Çağdaş Dünya Edebiyatı: 664

Bless Me, Ultima, Rudolfo Anaya

© Rudolfo A. Anaya, 1972

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2006

Bu eserin Türkçe yayın hakları Susan Bergholz Literary Services ve Onk Ajans Ltd. Şti. aracılığıyla alınmıştır.

1. basım: Mayıs 2007

Yayına Hazırlayan: Pınar Savaş

Kapak Tasarımı: Erkal Yavi

Kapak Düzeni: Semih Özcan

Dizgi: Hayriye Kaymaz

Düzeltili: Cem Çobanlı

Kapak Baskı: Çetin Ofset

İç Baskı ve Cilt: Özal Matbaası

ISBN 978-975-07-0770-4

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

<http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Rudolfo Anaya
KUTSA BENİ,
ULTIMA

ROMAN

İngilizce aslından çeviren
AYŞE YÜKSEL

CAN YAYINLARI

Rudolfo Anaya, 1937 yılında New Mexico, Las Pasturas'ta doğdu. Devlet okullarında öğretmenlik yaparken üyesi olduğu toplumun sözlü anlatı geleneğini yaşatmak için yazmaya başladı. İlk kitabı *Kutsa Beni*, *Ultima* ile 1971'de Quinto Sol Ulusal Chicano Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Daha sonra *Alburquerque* ile PEN Center'in roman dalındaki ödülünü aldı. New Mexico Üniversitesi İngilizce profesörlüğünden emekli olan Anaya'nın diğer yapıtları arasında *Zia Summer*, *Rio Grande Fall* ve *Shaman Winter* bulunmaktadır.

Ayşe Yüksel, 1952'de İstanbul'da doğdu. Kadıköy Maarif Kolej'inden sonra Atatürk Eğitim Enstitüsü İngilizce Öğretmenliği Bölümü'nü bitirdi. Anadolu Üniversitesi'nde lisansını tamamlayıp Illinois, Concordia University'de yüksek lisans derecesini aldı. Özel bir eğitim kurumunda uzun süre İngilizce öğretmenliği ve okul yöneticiliği yaptıktan sonra meslekten ayrıldı. Anadiline olan derin sevgisi nedeniyle çeviri çalışmalarına başladı.

*Anne ve Babama
Saygılarımla*

Giriş

Kutsa Beni, *Ultima* benim ilk romanım. 1960'larda, Mexico Alburquerque'de bir taraftan devlet okullarında öğretmenlik yaparken bir taraftan da geceleri yazıyordum. Altmışların ortasında Patricia ile evlendim, o benim cesaret ve teşvik kaynağım oldu. Romanın yediden fazla taslağını yazdım. Patricia her birini okuyarak önerilerini benimle paylaştı.

1937'de New Mexico'da, eyaletin doğusundaki platoda küçük bir köy olan Pastura'da doğdum. Doğumumdan kısa süre sonra ailem Santa Rosa'ya, büyüdüğüm Pecos Nehri'nin oraya taşındılar. *Kutsa Beni*, *Ultima* otobiyografik unsurlar taşır. Ne de olsa bir yazar kendi deneyimlerinden yararlanır. Ancak bu roman, ana karakter Antonio'nun gelişim ayinlerinin iki yılını izleyen bir kurgudur. Romanı birinci şahsın ağzından anlatmamın nedeni ise kendimi Antonio'yla çok yakından özdeşleştirmemdir.

Üniversiteye giderken yaratıcı yazım dersleri almadığımdan gayretimin semeresi kendi edinimlerimin bir sonucudur. Gece geç vakit eski bir Smith Corona daktilosunun klavyesine vura vura romanın birçok taslağını yazdım. Yaratıcı süreçteki gerçek büyümlü an ise *Ultima*'nın gözümde canlanması ve romanda bir karakter olarak yer alması için beni yönlendirmesidir. Böylece bir oğlan çocuğunun macera romanı aniden yoğun bir

bilinçdışı keşfine dönmüştür. Benim için şifacı Ultima, doğuştan New Mexico'ya, bizim geleneksel şifa dağıtıcılarımızdandır. Ultima, İspanyol, Meksikalı ve yerli öğretilerinin bir hazinesidir. Onun rolü "Antonio'nun gözlerini açmak" ve çocuğun hem doğanın güzelliğini görmesini hem de kültürünün tinsel köklerini anlamasını sağlamaktır. Antonio, onun rehberliğinde, nehrin, geniş platonun ve tüm doğanın ruhla dolu olduğunu anlamaya başlar. Her şey canlıdır ve Tanrı her yerdedir. Birden çocukluğun sıradan çelişkileri daha derin anlamlar kazanmaya başlar. Artık Antonio olağandışı rüyalarına ve deneyimlerine olan yolculuğuna çıkmak durumundadır. Bu onu iyilik ve kötülüğün bu dünyada neden var olduğunu sorgulamaya yöneltir.

Antonio, Ultima'yla birlikte cadıların lanetlediği dayısını tedavi etmek üzere El Puerto'ya gittiğinde pek az çocuğun yaşayacağı bir deneyim yaşar. Ultima'nın dayısına bir saç yumağı kusturduğu bir arınma törenine dahil olur. Antonio şamanlık diyarına girmiştir.

New Mexico folkloru, masallarımız, uçabilen, çakal veya baykuş haline dönebilen insanların hikâyeleriyle doludur. Bu cadılar (ben şaman demeyi tercih ediyorum) kendilerinden yardım isteyen insanların ihtiyaçlarına bağlı olarak iyi veya kötü işler yapan güçlü insanlardır. Ultima, olumlu gücünü iyilik yapmak için kullanan bir şamandır.

Ultima'nın gelişiyile Antonio şamanın çalıştığı diyara, ruhlar dünyasına yolculuğuna başlar. Antonio yeni bir gerçeğe girer. Rüyaları, bu büyülü, bazen de korkutucu dünyayı yansıtmaya başlar. Antonio Ultima'nın çırağı mıdır? Eğer öyleyse, kilisenin öğretileriyle Ultima'nın yerli inançlarını nasıl bağdaştırabilir? Antonio'nun karar vermesi gereken bu ve diğer konular, romandaki gerilimi yaratmaktadır.

Pek çok kişi bana "Ultima ismini nereden aldınız?" diye soruyor. Ben de "Bana geldiğinde ismi oydu," diyo-

rum. İlk tesadüfi karşılaşmamdan itibaren kendimi bir düş avcısı gibi davranmak üzere eğittim. Karakterleri aramam; sanki onlar bana gelip hikâyelerini anlatmamı isterler. Ultima gelip bana ve Antonio'ya bilinçdışı dünyasını gösterdi. Bilinçdışı diyarında, kültürümün sembolleri dünya sembolleriyle bağlantılıdır. Altın Sazan benim efsanemdir. Bir hikâyeci olarak aynı zamanda efsane yaratıcısıyım da. Altın Sazan'ın hikâyesi Hıristiyanlığın balık simgesinde, Aztek Mitolojisi'nde ve Pueblo yerlilerinin çıkış masallarında yankılanır.

Geleneksel New Mexico köylerinde Ultima gibi kadınlar vardı. Köylerde doktorların olmadığı dönemlerde ebeler bulunurdu. Masaj yaparlardı, kırık kemikleri yerleştirirler; bölgedeki şifalı bitkileri tanırlar ve onları çeşitli hastalıkların iyileştirilmesinde kullanırlardı. Bu şifacıardan bazıları cadıların lanetlerinin kötü etkilerini ortadan kaldırmak için yoğun arınma törenleri yönetirdi. Bugün akıl sağlığı ile ilgili bir sorunda psikiyatraya gidebilirsiniz. Ancak New Mexico'da dört yüz yıldan uzun bir süre, benim 'kadın savaşçılar' dediğim şifacılar parçalanmış ruhların onarılmasına yardım ettiler.

Şifacılar bugün bile iş görüyorlar. Geleneksel tıbbın tekrar ilgi var. Organik şifacılar eski şifacıların tedavi alanlarından bazılarında hâlâ çalışıyorlar. Hepimiz, sadece bedenlerimizi değil ruhlarımızı da bize daha iyi hissettiren, bazı özel yeteneklere sahip olduğunu düşündüğümüz insanların varlığını biliyoruz. İşte, Ultima'nın da böylesi bir yeteneği var.

Kutsa Beni, *Ultima*'yı bitirdiğimde pek çok büyük yayınevine gönderdim. Bir sürü red cevabı aldım ama yazarlar çok inatçıdır. (Eğer bir yerlerde hikâyeyi okumayı bekleyenlerin olduğunu düşünüyorsanız, öyle de olmak zorundasınız.) Sonunda Berkley'de küçük bir basımevi olan Quinto Sol'a gönderdim. Eser kabul edildi ve en iyi Chicano¹ romanı dalında, 1971 Premio Quinto

¹ Chicano: Meksika kökenli Amerikalı. (Ç.N.)

Sol Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Roman 1972'de yayınlandı. 1960'larda ve 70'lerde, Meksikalı-Amerikalılar vatandaşlık hakları mücadelesi veriyorlardı. Sanatta Chicano Hareketi diye adlandırılan bir rönesans yaşanıyor. Şiir, kurgu, tiyatro, duvar resimleri ve müzik adeta çiçek açtı ve Meksikalı-Amerikalıların yaşamlarını daha iyileştirmek için verdikleri sosyal ve ekonomik mücadelenin bir parçası oldu. Ben de bu edebi hareketin bir parçası olarak pek çok üniversite kampusuna ve topluluklara kitabım hakkında konuşmak üzere davet edildim.

1974'de New Mexico Üniversitesi'nde ders vermeye başladım. Yazmaya devam edip bir tür otobiyografim olan New Mexico üçlememin *Heart of Aztlan* (Aztlan Yüreği) ve *Tortuga* (Kaplumbağa) adlı ilk ikisini tamamladım. *Heart of Aztlan*, 1950'lerde Albuquerque'nin bir ilçesi olan Barelás'ta geçer. Annem ve babam bizi şehre taşımışlardı. Bu, İkinci Dünya Savaşı sonrası pek çok ailenin küçük New Mexicolu topluluklardan ayrılıp iş bulmak için büyük kentlere gitmesinin tipik örneğiydi. Büyülü bir gerçekçiliğin kenarında dolaşan bir roman olan *Tortuga* ise Tortuga isimli çocuğun, yeraltı dünyası haline gelen bir hastaneden kurtulma mücadelesini anlatır.

Ancak *Kutsa Beni*, *Ultima* en sevilen olmayı sürdürüyor. İnanıyorum ki okuyucular Antonio'nun ruhsal seyahatini anlıyorlar. Belki, biz de Antonio gibi dini ya da değil, inançlarımızı sorguladık ve Antonio'nun gerçeğin peşinde olmasını da anlıyoruz. Roman ayrıca folklor, efsane ve rüyaları lirik bir anlatımla keşfediyor. Okurlar, doğanın romanda canlandığını hissettiklerini söylüyorlar. Nehir *varlığıyla*, ruhuyla bir yürek gibi atıyor ve Llano¹ sanki orada yaşayanların karakterlerini oluşturuyor. Güneş ve ay, nehir ve plato, iyilik ve kötülük temaları, Katolik kilisesinin öğretileri ve yerel halkın manevi-

¹ Plato, düzlük; ekin yetişmesi çok güç, taşlı, sulak olmayan ve kuvvetli rüzgâr alan geniş topraklar. (Y.N.)

yatı gibi öğeler okuyucuya ulaşıyor.

Geleneksel New Mexicolu inanışlarım Katolik dini-
ne ve İber dünyasının İspanyol halk masallarına dayanır.
Bu inanışlar Pueblo yerli yaşantısından yapılan kültürel
alıntılardan etkilenmişlerdir. Bu kültür, romanın arka
fonunu oluşturur. Nuevo Mexicolular'ın¹ bu yaşam biçimi,
yaratıcılığımın esin kaynağıdır. Ancak bir roman bir
kültürü açıklamak için yazılmaz. O, kendi kültürünü
yaratır. Ben hikâyeler yaratıyorum. Okur ise kültürün
gerçekçi anlatımı ile kurguyu ayırt etmek zorunda.

Hâlâ yazıyorum. Son romanlarım arasında yaşadığım
yer olan Albuquerque'de mevsimler etrafında geçen
bir dörtlü de var. Dörtlü, baharı anlatan *Albuquerque* ile
başlıyor, sonra üç polisiye romana geçiyor: *Zia Summer*,
Rio Grande Fall ve *Shaman Winter*. Romanlar bir kentte
geçip daha çağdaş temaları işliyorlarsa da *Kutsa Beni*,
Ultima'da keşfettiğim aynı manevi temaları da yanıtıyorlar.
Bu kitapların yanı sıra düzinelerce kısa hikâyeye,
makale, bir sürü oyun, son zamanlarda resimli kitap ve
genç okurlara yönelik hikâyeler yazmaktayım.

Kutsa Beni, *Ultima*'nın başarısı okurdan geliyor. Bir
okur diğerine ondan bahsediyor ya da bir öğretmen sınıfında
öğrencileriyle kitabı işliyor. Özellikle genç okurlar
yapıtımı okuyup tartıştiklarında memnun oluyorum.
Antonio'nun hikâyesi dünyanın her yerindeki okurun
ilgisini çekti. Yaygın olarak pek çok dile çevrildi.
Romanın insanlara dokunabilme gücünün olmasına ve
belki Ultima gibi, günlük hayatlarımızda ihtiyaç duyduğumuz
şifaya destek vermesine hâlâ şaşıyorum ve minnettarım.

Rudolfo Anaya
Albuquerque, New Mexico

¹ Nuevo Mexico: İspanyolca 'New Mexico' anlamında. (Y.N.)

Uno¹

Yedi yaşıma geldiğim yaz Ultima bizimle kalmaya geldi. O gelince Llano'nun güzelliği gözlerimin önünde sayfa sayfa açıldı. Nehrin çağıldayan suları, toprağın değişim uğultusuna şarkı söyledi. Çocukluğun sihri öylece dondu ve hayat dolu toprağın kalp atışları yaşam kanıma gizemini akıttı. Ultima elimi tuttu. Sessiz, sihirli güçleri güneşle kavrulan bakir Llano'yu; yeşil ırmak vadisini ve beyaz güneşin evi mavi kubbeyi güzelleştirdi. Çıplak ayaklarım toprağın güçlü titreşimini hissetti ve vücudum heyecanla sarsıldı. Zaman öylece donup kalarak yaşanan ve yaşanacak her şeyi benimle paylaştı.

Her şeye en baştan başlayayım. Rüyalarım, doğumla ilgili bana fısıldanan hikâyeler, babamın ve annemin yakınları ile üç ağabeyimle ilgili başlangıcı değil, Ultima'nın gelişiyle olan başlangıcı demek istiyorum.

Evimizin çatı arası iki küçük odaya bölünmüştü. Kız kardeşlerim Deborah ve Theresa bir bölümde kalırlar, bense kapının yanındaki küçük bölmede yatardım. Gıcırdayan tahta merdivenler aşağıda mutfağa açılan bir hole inerdi. Benim, merdivenlerin en tepesinde, evimizin kalbi olan annemin mutfağına hâkim bir yerim vardı. Oradan şerifin öldürüldüğü haberini getiren Chávez'in dehşet içindeki yüzünü görmüştüm. Ağabeylerimin babama karşı isyanlarını da... Ve pek çok kez gecenin geç

¹ Bir. (Y.N.)

vaktinde Ultima'nın dikkatli bir şifacı olarak, sadece dolunay zamanında toplaması gereken bitkileri kendi elleriyle toplayıp eve dönüşünü de görmüştüm.

O gece yatağında sessizce yatarken babamla annemin Ultima hakkında konuştuklarını duydum.

“Está sola,”¹ dedi babam, “ya no queda gentile en el pueblito de Las Pasturas...”²

İspanyolca konuşuyordu. Sözünü ettiği köy onun eviydi. Babam hayatı boyunca hep *vaquero*³ olmuştu. Bu nitelime İspanyolların New Mexico'ya gelişleri kadar eskiydi. Büyük çiftlik sahipleri ve toprak ağalarının gelip güzel Llano'yu çitlerle çevirmesinden sonra bile babam ve onun gibiler orada çalışmaya devam ettiler. Sanırım ruhlarının ihtiyacı olan özgürlüğü sadece o geniş arazide ve o gökyüzünün altında hissedebiliyorlardı.

“Qué lastima,”⁴ diye cevapladı annem, maharetli parmakları oturma odasındaki koltuk örtüsünün nakışını işlerken.

Annemin iç geçirdiğini duydum. Llano'nun koskoca yalnızlığında Ultima'nın tek başına yaşadığı düşüncesiyle tüylerinin diken diken olduğunu hissettim. Annem Llano'ya ait bir kadın değildi. O bir çiftçi kıızıydı. Ne Llano'nun güzelliğini görebiliyor ne de kaba saba erkeklerin hayatlarının yarısını at sırtında geçirmelerini anlayabiliyordu. Las Pasturas'taki doğumundan sonra babamı Llano'dan ayrılmaya ve aileyi, bizler için okul ve diğer fırsatların olacağına inandığı Guadalupe kasabasına getirmeye ikna etmişti. Bu taşınma babamın değerini, arkadaşlarının, yani özgürlük ve yaşam tarzlarına sıkı sıkıya bağlı olan diğer *vaquero*'ların gözünde düşürmüştü. Kasabada hayvanlara bakacak yer olmadığından

¹ Yapayalnız. (Y.N.)

² Las Pasturas köyünde insan kalmadı. (Y.N.)

³ Sığır çobanı, sığırtmaç. “Vaquero” bir statü ifadesi olduğu için kitap boyunca aynen kullanılacaktır. (Ç.N.)

⁴ Ne yazık. (Y.N.)

babam küçük sürüsünü satmıştı. Ancak atını satmayacağı için yakın arkadaşı Benito Campos'a vermişti. Ama Campos atı kapatamamıştı çünkü at da sahibinin ruhuna uygundu. O yüzden at özgürce dolaşması için salınmıştı. Llano'daki hiçbir *vaquero* ata boyunduruk vurmamıştı. Sanki biri ölmüştü de herkes ölenin dünyada dolaşan ruhundan bakışlarını kaçırıyordu.

Babamın gururu kırılmıştı. Eski dostlarıyla gitgide daha az görüşüyordu. Anayol yapımındaki işine gidiyor, cumartesileri ücretini aldıktan sonra çalışma arkadaşlarıyla Longhorn'da içiyordu. Ama kasabadakilerle hiçbir zaman yakın değildi. Bazı hafta sonları Llanolular malzeme almak için kasabaya geliyor, Bonney, Campos veya Gonzales kardeşler gibi eski dostları ziyaret için babama uğruyorlardı. Bu zamanlarda bir taraftan içip bir taraftan da eski günlerden söz ediyorlardı. O günlere ait hikâyeler anlatırken babamın gözleri parlardı. Ama güneş, bulutları turuncu ve altın rengine döndürerek batarken *vaquero*'lar kamyonlarına atlayıp evlerine yollanırlar ve babamı da uzun gecede yalnız başına içmeye terk ederlerdi. Babam pazar sabahları son derece huysuz kalkar, erkenden Pazar Ayini'ne gitmek zorunda kaldığı için söylenip dururdu.

“Ultima hayatı boyunca insanlara hizmet etti. Şimdi ise insanlar savaşın rüzgârıyla kuru otlar gibi sürüklenip oraya buraya dağılmış durumdadır. Savaş her şeyi içine çekerek kurutuyor,” dedi babam ciddi bir ifadeyle. “Savaş, genç delikanlıları denizaşırı yerlere gönderiyor. Onların aileleri de iş için California'ya taşınıyorlar.”

Annem, “Ave María Purísima,” diyerek savaştaki üç ağabeyim için haç çıkarttı. “Gabriel,” dedi babama, “la Grande'nin bu ileri yaşta tek başına kalması doğru değil.”

“Haklısın,” diyerek onayladı babam.

“Seninle evlendikten sonra Llano'da yaşamaya başladığımızda, ailenin güçlenip büyümesi sırasında la Grande'nin yardımını olmasaydı başaramazdım. Ah, ne zor

yıllardı.”

“İyi yıllardı,” diye babam itiraz etti. Ama annem tartışmazdı.

“Yardım etmediği tek bir aile bile yok,” diye devam etti annem. “Ona göre birini ölümün pençesinden kapıp almak için hiçbir yol sonuna kadar yürünemeyecek denli uzun değildi. Hatta Llano’nun kar fırtınaları bile onu doğum yaptıracığı yere gitmekten alıkoyamazdı.”

“Es verdad,”¹ dedi babam başını, onaylayarak sallarken.

“Oğullarımın doğumunda hazır bulundu.” Annemin daha sonra babama kısa bir bakış attığını tahmin ediyorum. “Gabriel, onun son günlerini yapayalnız geçirmesine izin veremeyiz.”

“Doğru, bu bizim insanlarımızın tarzı değil,” diyerek onayladı babam.

“La Grande’yi bir yuvaya kavuşturmak büyük bir onur,” diye mırıldandı annem. Annem saygısından dolayı Ultima’ya hep la Grande derdi. Bu, kadının yaşlı ve bilge olduğu anlamına geliyordu.

“Ultima’nın gelip bizimle yaşaması için Campos’la haber gönderdim bile,” dedi babam memnun bir ifadeyle. Bunun annemi hoşnut edeceğini biliyordu.

“Müteşekkirim,” dedi annem sevgi dolu, “belki la Grande’nin pek çok kişiye sunduğu iyiliklerin birazını ödeyebiliriz.”

“Ya çocuklar?” diye sordu babam. Ben ve kız kardeşlerimle ilgili kaygılanmasının nedenini biliyordum. Çünkü Ultima şifacıydı, yani şifalı bitkileri ve eskiden kalma tedavi usüllerini bilen, mucizeler yaratarak hastaları iyileştiren bir kadın. Ultima’nın, cadıların lanetini kaldırabildiğini, onların insanları hasta etmek için içlerine soktuğu kötülükleri çıkartabildiğini duymuştum. Şifacı böylesi bir gücü olduğu için yanlış anlaşılıyor ve çoğunlukla büyücülük yaptığından şüphe

¹ Doğru. (Y.N.)

ediliyordu.

Korkuyla ürperdim ve bu düşünceyle kalbim buz kes-ti. Halk arasında dolaşan rivayetler, cadıların kötülük hikâyeleriyle doluydu.

“Onların dünyaya gelmelerine yardım etti, onlara sadece iyilik getirir,” diye cevapladı annem.

“Está bien,”¹ derken esnedi babam. “Yarın sabah onu getirmeye giderim.”

Böylece Ultima’nın gelip bizimle yaşamasına karar verildi. Babamla annemin Ultima’ya bir yuva sağlayarak iyilik yaptıklarını biliyordum. Yaşlılara ve hastalara yar-dım etmek bir gelenektir. Ailenin güven ortamı ve sıcaklı-ğında her zaman fazladan bir kişiye daha yer vardı. Bu ister bir yabancı, isterse bir dost olsun.

Çatı arası sıcaktı. Orada, evin uykuya dalararken çıkar-dığı sesleri dinleyip Hail Mary’i üst üste içimden tekrar-larken rüya âleminin içine sürüklendim. Bir keresinde anneme rüyalarımın bahsetmiştim. O da bunların Tan-rı’nın gönderdiği hayaller olduğunu söylemişti. Mutluy-du çünkü onun kendi hayali, benim büyüyünce rahip olmamdı. Ondan sonra anneme rüyalarımın bahsetme-dim. Onlar sonsuza kadar bende kaldı.

Rüyamda Llano’nun yuvarlak tepelerinin üzerinde uçuyordum. Ruhum, bir grup kerpiç kulübenin bulundu-ğu yere gelinceye kadar karanlık düzlüğün üzerinde dolaştı. Las Pasturas köyünü fark edince kalbim mutlu-lukla doldu. Kerpiç kulübelerden birinde ışık vardı. Düşümdeki görümler beni bir bebeğin doğumuna şahit olmam için oraya doğru sürükledi.

Doğum sancıları içindeki annenin yüzünü seçemi-yordum ama yeni doğan, buğusu üstünde bebekle ilgile-nen siyahlar içindeki yaşlı kadını görebiliyordum. Bebeğin göbek kordonuna hızlı bir şekilde düğüm attı, eğildi ve kordonun boşa kalan kısmını ısırarak koparttı.

¹ İyi. (Y.N.)

RUDOLFO ANAYA

KUTSA BENİ, ULTIMA

ROMAN

Hastaları iyileştirme gücü taşıdığına inanılan bir şaman olan Ultima yaşamına girdiğinde, Antonio Márez altı yaşındadır. Antonio, Ultima'nın bilge kanatları altında, kendisini halkına bağlayan ve pagan geçmişine uzanan bağları keşfedecek; onu yer yüzünün gizemleriyle tanıştıran, ruhunun doğumuna güç veren Ultima'yı yaşamının en önemli dönemeçlerinde hep yanbaşında bulacaktır. Antonio bir inanç ikilemiyle karşı karşıya kahr: Hangi tanrı daha bağışlayıcı, insan yüreğine daha yakındır? Katolik Kilisesi'nin Tanrı'sı mı, yoksa toprağın ve göklerin pagan tanrıları mı? Meksikalı Amerikalıların yaşamını konu alan Chicano edebiyatının babası sayılan **Rudolfo Anaya**, hem pagan inançlarla tek tanrılı dinleri sorguluyor, hem de sözlü anlatı geleneğini yazıya dökerek yeniden canlandırıyor. Handiyse büyümlü bir dille yazılmış olan *Kutsa Beni, Ultima*, Chicano edebiyatının başyapıtı.

KAPAK RESMİ: DIEGO RIVERA

ISBN 978-975-07-0770-4

9 789750 707704

<http://www.canyayinlari.com>